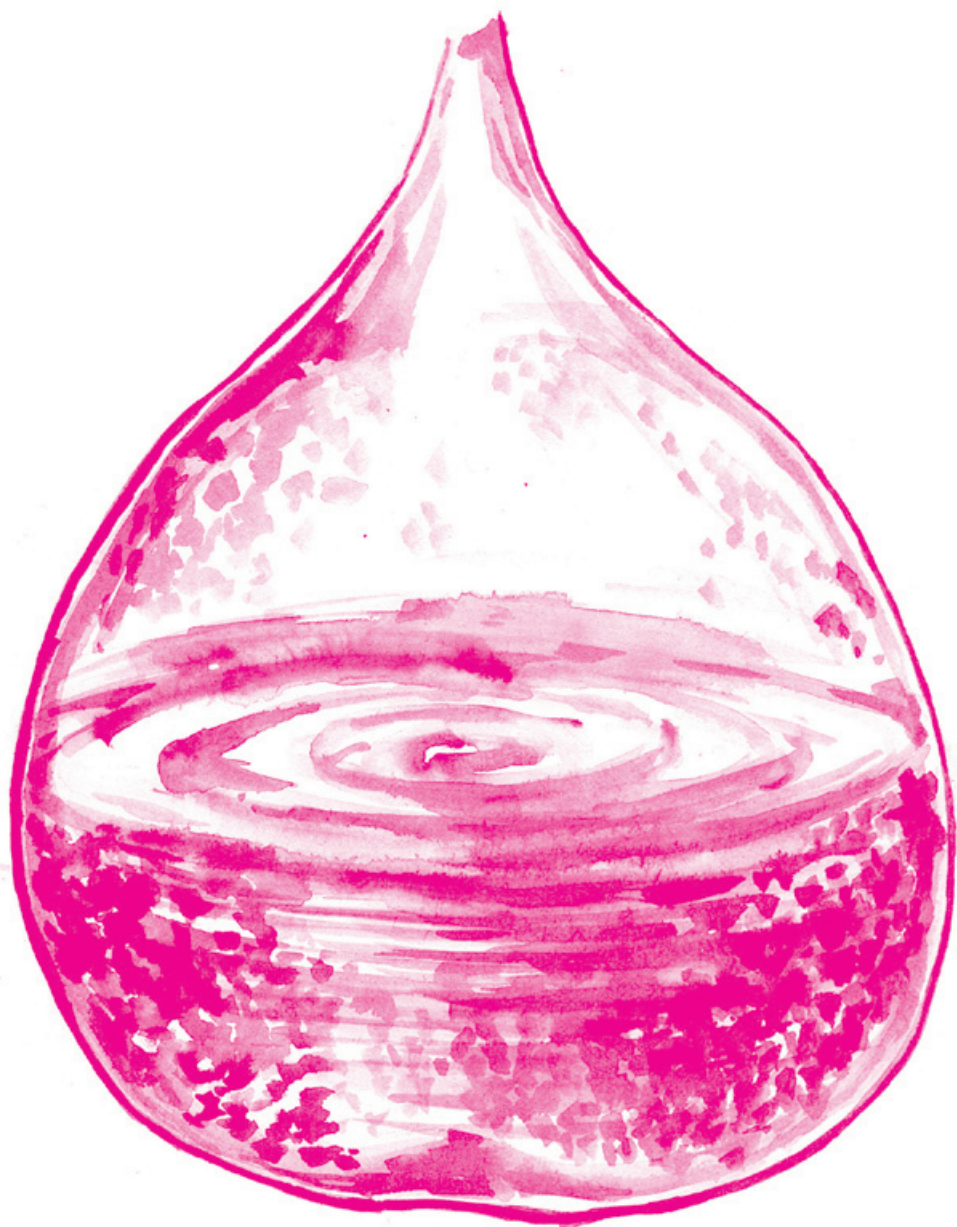

SETKÁVÁNÍ

Brněnský evangelický měsíčník

2019 / 9

ÚVODNÍK

Dušičky. Dušičkové počasí. Pěkné poetické jméno nese v lidovém slovníku listopadová doba, kdy za sebou podzim pomalu zavírá dveře a zbývá po něm jen mlha ve vzduchu, chladné prázdno a ojíněné suché listí. Keltové prý v těchto dnech slavili konec roku: končí světlá část roku, začíná ta tmavá. Končí léto, čas života, začíná zima, která životu nepřeje. Někdy se zdá, že v takové době zlomu, šera mlhy a mezičasu se stírá hranice mezi živými a mrtvými. Však se konec konců nejtajuplnější scény detektivních a fantasy filmů dodnes často odehrávají právě v kulisách mlžných oparů a v bezčasí pod šedým nebem. Keltové věřili, že duše zemřelých mohou navštěvovat náš svět a snad prý někde tam má původ oblíbený anglosaský Halloween. Dušičky, vzpomínka na všechny věrné zesnulé, pak jsou způsobem, jakým se křesťané, tak jako v mnoha jiných případech, pokusili zařadit tyto představy a zkušenosti do kontextu své víry.

Jak patří naši zemřelí do našeho života v kontextu křesťanské víry? Je to už osm let od doby, kdy vyšel v Českém bratru článek s názvem „Modlí se evangelíci za mrtvé?“ (Karel Šimr, ČB 11/2011). Ta otázka z názvu mi utkvěla v paměti. Asi hlavně proto, že se o modlitbě za zemřelé nikdy předtím v mém evangelickém okolí nemluvilo, natož abych ji v evangelickém prostředí zažila. Naopak, občas to zaznívalo jako určitý rys naší identity: zádušní mše a odpustky za duše v očištění, takže ani dušičky, to my přece nevedeme.

O to povzbudivější je pro mě ale domýšlet, že také my vyznáváme „společenství svatých“, které nás před Pánem Bohem spojuje přes hranice času a smrti. Nemodlíme se sice za změnu údělu zemřelých v očištění, ale dovolávat se Božího milosrdenství a jeho zaslíbení, to smíme a máme. Smíme důvěřovat a svěřovat své zemřelé a vzpomínky na ně Pánu. Dokonce právě takhle naděje za hrob, tohle spoléhání na paměť Boží, k naší křesťanské víře podstatně patří.

Myslím na své zemřelé blízké, na bratry a sestry, které jsem doprovázela při posledním rozloučení. A čím dál častěji také na ty, které jsem osobně nemohla poznat a přece se jejich stopy nějak promítly do mého života. Na svědky víry, jejichž myšlenky čtu, na dědu, který zemřel dříve, než jsem pobrala rozum, na rodiče, kteří nestihli vychovat své děti, a na děti, které nestihly vyrůst. Často na ně myslím při večeři Páně, která je pro mě vyjádřením i tohoto obecenství přes hranice. A je mi nadějí, když se mohu přidat k modlitbě, která při requiem zaznívá: Odpočinutí věčné dejž jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí, tobě přísluší chvála, ó Bože, na Sionu.

Přejeme vám dobré čtení a požehnaný čas dušičkový.

Jana Hofmanová

Díkůčinění v Židenicích

V neděli 13. října jsme v židenickém sboru prožili sborový den s díkůčiněním nejen za úrodu. Pro děti byl připraven program už od soboty, a tak byl čas nacvičit písničku, kterou pak dětská kapela doprovodila při bohoslužbách. Po nich bylo možné vybrat si z nabídky různých aktivit: tvoření s podzimními motivy, výroba tašky ze starého trička, workshop o dárkách a obdarovávání.

Počasí nám přálo, a tak oběd připravený z toho, co kdo z nás přinesl, mohl proběhnout na farní zahradě. Environmentálně laděný den doplnila výstava dětských obrázků se "zelenými" citáty z různých dob a také přednáška o globální změně a pro děti EKO-pohádka o kocourovi v botách. A komu se ani potom ještě nechtělo domů, využil krásný podzimní den k příjemnému povídání či vybírání nových kousků z bazaru do domácnosti.

text a foto Magdaléna Šrubařová

Poděkování za 30 let svobody

Tradiční říjnová ekumenická bohoslužba (13.10.), kterou společně připravuje osm církví z oblasti Brno-střed, se tentokrát konala v zaplněném Červeném kostele. Nesla se v duchu vděčnosti a radosti nad uplynulými třiceti lety svobody a jako přímluva za různé typy služby, kterou mohly církve rozvinout. V prvním bloku metodisté poděkovali za probuzení ve sborech, adventisté za možnost šířit zdravý životní styl, katolíci za obnovení řeholního života a husité za možnost diakonické práce. Následoval spirituál Svobodná zem s textem Jiřího Tichoty. V druhém bloku vděčnosti a přímlov evangelíci připomněli rozvoj církevního školství, luteráni možnost církve působit ve veřejných médiích, baptisté různé formy evangelizace a Církev bratrská kaplanskou službu. Možnost křesťanů působit v politické oblasti připomněli člen sboru Brno I a senátor Mikuláš Bek, který přednesl biblické čtení, a radní za KDU-ČSL Jaroslav Suchý, který nás pozdravil za Statutární město Brno.

Kázal předseda Ekumenické rady církví bratr Daniel Ženatý na text: „Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“ Zazněla světová premiéra Magnifikat - skladby pro smíšený sbor a orchestr bratra Martina Grombiříka, kterou provedli zpěváci spojených pěveckých sborů Cantate Domino, Kůrovce a hostů z ekumeny. V závěru zazněl další spirituál „Haleluja, můj Pán svobodu dává“ v podání pěveckého sboru Církve bratrské. Bohoslužby, která vyvrcholila vysluhováním večeře Páně, se zúčastnilo ke třem stům účastníků a je třeba k nim započítat i účastníky ekumenické nedělní školy ve sborovém domě na Opletalově. Sběrka, která vynesla 18 tisíc Kč, byla věnována na podporu pronásledovaných křesťanů ve světě. Při vycházení z kostela nás čekal neplánovaný bonus - koncert pozounového souboru Consonare, který měl o víkend v Brně soustředění. Účastníci, kteří se rozcházelí v sluncem zalitým popoledni, svědčili o tom, že bohoslužba je natolik vtáhla a zaujala, že si ani neuvědomili pokročilý čas. Díky za radost a vděčnost, kterou jsme mohli společně prožít.

Jiří Gruber, foto Jan Franců

Návštěva z Basileje

Jako každý lichý rok i letos jsme v Brně přivítali čtrnáct členů partnerského sboru Francouzské reformované církve v Basileji. Letos většina přijela vlakem ve čtvrtek 26. září 2019 v podvečer z Vídně, kam přiletěli z Basileje, a ubytovatelé si je rozvezli do rodin.

V pátek jsme se všichni sešli na faře ke společnému obědu. Auty jsme se přesunuli do Borkovan, kde jsme na obecním úřadě shlédli výstavu kraslic. Práci „maléřeček“ česká skupina viděla ve filmu, naši hosté ji mohli pozorovat na vlastní oči. Druhým bodem programu byla návštěva evangelického kostela v Kloboukách u Brna. Provázel nás Jiří Gruber, který zde působil v letech 1980-98, poznali jsme i sympatickou současnou farářku Martinu Zuštinovou. Kostel

má zajímavou historii, nejdřív v roce 1861 za faráře Josefa Totuška byla postavena věž, v roce 1883 za faráře Ferdinanda Císaře pak byl přistavěn vlastní kostel. Moderní stavba využívá ocelové konstrukční prvky. Za farářem Císařem v letech 1878-82 zajížděl i pozdější prezident Masaryk s chotí. Proti kostelu se staví nová budova střediska diakonie Betlém.

Další zastávkou byla obec Brumovice, kde nás ředitel střediska Diakonie Betlém bratr Petr Hejl provedl Chráněným bydlením a Sociálně terapeutickými dílnami Diakonie. Nedávno dokončený komplex pečuje o 13 dospělých klientů, kteří zde mají domov i práci. Na závěr jsme ještě zavítali do vinného sklípku pana Slávka Piláta v Kloboukách, kde jsme mohli ochutnat burčák a několik druhů vín. Dozvěděli jsme se také, že odrůda André vznikla právě zde.

V sobotu jsme autobusem odjeli do obce Čechy pod Kosířem. Prohlédli jsme si interiéry jižního křídla zdejšího zámku zařízeného ve stylu doby císaře Františka Josefa II. Poslední majitelé Silva-Tarouca pořídili fotodokumentaci interiéru, a tak po roce 1989 se mohlo jedno patro uvést do původního stavu. Zámek v letech 1849-70 navštěvoval také rodinný přítel, významný malíř Josef Mánes, který zde také maloval. Pokračovali jsme prohlídkou anglického parku s řadou vzácných stromů, dračí sluje i Mánesova altánu.

Po obědě na druhém konci obce jsme se vrátili do centra obce, kde nás

očekával pan Václav Obr v nově dostavěném depozitáři Muzea kočárů. V obrovském sále bylo vystaveno mnoho historických kočárů, saní, luceren a dalších souvisejících předmětů, včetně strojů pro rekonstrukce všech částí kočárů. Mezi exponáty vynikal bohatě zdobený kočár arcibiskupa a 8 metrů dlouhý černý pohřební kočár z Plzně. Díky nadšenému úsilí pana Obra tato mistrná díla našich řemeslníků neskončila ve šrotu, ale byla rekonstruována do skvostné podoby. Muzeum je ještě ve výstavbě, ale už teď stojí za návštěvu.

V neděli jsme se sešli na bohoslužbách, při nichž kázala Line Reymond. Po bohoslužbách byl čas na rozhovor s našimi hosty. Společně jsme v sále Václava Pokorného poobědvali, všem chutnala výborná svíčková. Od hostů jsme dostali příspěvek k financování tradičního guláše pro bezdomovce a skládací papírový model basilejského Münsteru, který právě slaví 1 000 let.

Čas utíkal, blížil se čas odjezdu. Museli jsme vyrazit k vlaku. Na Dolní nádraží šla polovina procházkou přes město a obchodní galerii Vaňkovka.

Hosté ocenili bohatý program, který připravili manželé Matouškoví, díky také všem ubytovatelům a křesťanské službě za vynikající jídlo. Zajímavé a podnětné byly i večery v rodinách, kdy jsme zjistili, že naše pohledy na problémy sboru i na migraci v Evropě jsou podobné. Jsme srdečně zváni příští rok do Basileje.

Jan Franců

Modlitebna a herna v jednom

Modlitebna ČCE v Morkůvkách, kazatelské stanici sboru v Kloboukách u Brna, byla postavena v roce 1848 jako jednotřídní škola pro evangelické děti z Morkůvek. V roce 1871 byly obě konfesijní školy v Morkůvkách sloučeny v jednu veřejnou školu, kde se vyučovaly děti z evangelických i katolických rodin z Morkůvek i Brumovic. Výuka však nadále probíhala ve dvou budovách původních konfesijních škol, které dodnes stojí naproti sobě (domy č.p. 129 a 149). Až v roce 1893 byla na pozemku evangelické církve v Morkůvkách

postavena nová, podstatně větší škola, ve které je dnes odloučené pracoviště Základní školy a praktické školy Hustopeče.

Původní budovu evangelické školy si sbor ponechal a využíval ji dosud jako modlitebnu ke svým shromážděním a byt mnoho let sloužil k ubytování učitelů. Po listopadu 1989 byl učitelský byt vrácen církvi a jeho prostory využívá od roku 1992 Diakonie BETLÉM jako stacionář pro děti se zdravotním postižením pod názvem Narnie. Budova byla později významně rozšířena přístavbou do dvora.

Středisko Diakonie mělo dlouhodobý zájem využít prostor modlitebny pro volnočasové aktivity dětí v odpoledním čase. Evangelický sbor zase cítil potřebu zásadní rekonstrukce místnosti o 70 m². Tak vznikla myšlenka na společný projekt revitalizace a širší využití modlitebny. Tato myšlenka postupně získávala další příznivce a dárce, kteří ji podpořili finančním darem.

Rekonstrukce, která začala 1. února 2019, si vyžádala úplné odstranění dřevěné podlahy a obložení stěn, které bylo napadeno plísní, a vybudování nové anhydritové podlahy s podlahovým topením včetně její ochrany vzdušnou a tepelnou izolací. Místo lokálních plynových topidel byl instalován nový kotel, provedena nová elektroinstalace a osvětlení. Tepelnou izolaci dostal i dřevěný strop a změny doznala i přilehlá koupelna.

Nová moderní místnost bude uzpůsobena pro konání celé řady různých aktivit, setkávání a činností v průběhu celého týdne. Evangelický sbor tuto místnost bude využívat ve všedních dnech večer k setkání mládeže, konání filmové kavárničky a o víkendech při konání pravidelných bohoslužeb. Děti z Narnie využijí místnost ke svým aktivitám ve všedních dnech jako hernu, relaxační místnost, nebo malou tělocvičnu. Každodenní program dětí tak bude zpestřen pohybovými či relaxačními aktivitami bez ohledu na to, jaké je venku počasí.

Věříme, že tato místnost přispěje neformálním způsobem i k prohloubení vztahů veřejnosti a našeho střediska, potažmo evangelického sboru, a nabídne skvělé příležitosti pro odbourání jakýchkoliv bariér. Nejvýznamnější částkou téměř 300 tisíc korun na rekonstrukci přispěla ČCE v rámci grantové výzvy.

Modlitebnu v neděli 29. září společně otevřeli ředitel střediska bratr Petr Hejl, náměstek synodního seniora bratr Ondřej Titěra, starostka Morkůvek paní Brigita Petrášová a brněnský senior ČCE bratr Jiří Gruber, který pronesl toto požehnání:

Hospodine, Bože náš, děkujeme, že tento dům už posloužil tolika generacím. Mnozí se tu naučili číst, psát a počítat. Mnozí se tu modlili, zpívali a chválili tvé dobré dílo. Mnozí tu naslouchali tvému slovu, vyznávali své viny a s vděčností slavili večeři Páně. Mnozí tu děkovali za tvou pomoc a záchranu v nemoci, na cestách, ve válkách a v nebezpečí.

I dnes se tu scházíme ve tvém jménu, abychom tuto místnost otevřeli dalším generacím a novým příležitostem k setkání a sdílení lidského údělu.

Otevíráme ji lidem zdravým i nemocným, mladým i starým, věřícím i nevěřícím, hledajícím i nalezeným, dospělým i dětem, bohatým i chudým, místním i přespolním.

Požehnej, prosíme, každému, kdo bude těmito dveřmi vcházet i vycházet. Požehnej všem, kdo si tu budou hrát a zpívat. Požehnej těm, kdo se tu budou potkávat a naslouchat jeden druhému. Požehnej těm, kteří tě tu budou nacházet v lásce svých bližních, i těm, kteří přijdou smutní a unavení, aby tu našli novou sílu a odhodlání.

Dej nám všem, abychom si dovedli vážit svobody, přátelství a vzájemné důvěry. Díky za všechna semínka naděje a radosti, které do našich srdcí zasévá evangelium Ježíše Krista, který nám ukázal, kam až, Bože, sahá tvá láska k člověku. Byl to on, kdo za nás položil život, abychom měli jistotu, že nás nesoudíš, ale skrytě a trvale podpíráš, posiluješ, potěšuješ a vysvobozuješ.

text a foto Jiří Gruber

Školka v Břeclavi

Podzimní školka mládeže se konala o víkendu 18. - 20. října v Břeclavi. Nesla název „The End“ (= konec) a probíraným tématem byla, jak jste již mohli vytušit z názvu, smrt. Nejvýraznější páteční aktivitou byla detektivní hra „Spalovač mrtvol“ a v sobotu se pochmurnému tématu věnovaly přednášky Petra Galluse, Saši Jacobea, Petry Stávkové a Štěpána Hájka. Večerní ztišení pro nás připravila nosislavská mládež a den jsme zakončili tancem při cimbálové hudbě. Zúčastnilo se přes sedmdesát mládežníků.

Klára Horáková, foto Ben Skála

Open space aneb je církev dost otevřená?

Letošní Sjezd (nejen) evangelické mládeže se konal ve dnech 4. až 6. října v Novém Městě na Moravě. Téma sjezdu bylo tento rok vskutku netradiční a znělo Open space.

Páteční program zahájil rozhovor s novinářem Jindřichem Šídlem. Protože sjezd je samozřejmě stejně o programu jako o setkávání s lidmi, dali někteří přednost setkáním s lidmi, které dlouhou dobu neviděli před jinak lákavým programem. A tak bylo možné ve foyer kulturního domu narazit na nejedno dojemné shledání přátel. Na Jindřicha Šídla pak navázalo večerní ztišení Jana

Lavického a pro ty, kterým to nestačilo, byly večer ještě připraveny modlitby z Taizé.

Sobotní ráno mohla ranní ptáčata zahájit zpěvem během ranních chval, a kdo snad tuto možnost zaspal, mohl se alespoň po ránu ztišit s Davidem Šormem. Sobotní program zahájila panelová diskuze s Davidem Sedláčkem, Hanou Seho, Jiřím Schneiderem a Lenkou Svobodovou na téma identita, otevřenost církve, kterou moderovala Jana Hofmanová. V dopoledním bloku přednášek jste se mohli něco dozvědět o domácím hospicu Vysočina, nebo se vydat s Štěpánem Píknou na jeho cestu do vesmíru.

Odpolední program pak byl opravdu bohatý; mohli jste si vybírat z věcí jako běh pro domácí hospic Vysočina, instrumentální dílny, dílny Pastoral Brothers, či přednášek s tématy jako setkání po vzkříšení, je to i náš příběh, síť se protrhla a mnoha dalších. Kdo po tom všem ještě pořád neměl dost, mohl shlédnout film o Člověku v tísní.

Po krátkém infobloku a slosování o sjezdové logo přišla na řadu večerní zábava v podobě koncertů, pro milovníky vážné hudby byl připraven varhanní koncert Karla Mužátka a Matěje Boka, a pro ty, co si chtěli trochu zatančit, zahrála hudební skupina Květy. Celý sobotní program pak byl korunován večerním ztišením v podání Pastoral Brothers, kteří se rozhodli ukázat, cože se o tom Open Space říká v Bibli. A i v sobotu bylo možné zakončit večer modlitbou z Taizé.

Celý sjezd byl pak završen netradiční nedělní bohoslužbou Filipa Boháče a Alžběty Hatajové, při které jako hudební doprovod posloužila instrumentální dílna Elišky Havelkové. Po tomto krásném zakončení nezbývalo nic jiného než se rozjet zase domů a těšit se na sjezd příští.

Ale abychom nebyli moc smutní, tak už byl oznámen termín a místo sjezdu příštího; ten se uskuteční od 25. do 28. září ve Vsetíně, půjde tedy o sjezd čtyřdenní, takže je opravdu na co se těšit.

Tereza Borošová, foto Jana Hofmanová

Poznámka redakce: všechny sbírky (ze slosování o ceny, z dobročinného běhu a ze sbírky při bohoslužbách) byly věnovány Domácímu hospicu Vysočina a bylo to celkem 36 637 Kč.

Padesáté výročí Památníku Bible kralické

Před šesti lety u příležitosti 400 let od vydání Bible kralické, tzv. Jednodílky v roce 1613, se v Kralicích nad Oslavou konaly velké oslavy za účasti tisíců návštěvníků. Od té doby se každoročně na kralické tvrzi v září koná Den tiskařů za menší nebo větší účasti. Také letos má Památník významné výročí. Je mu věnována příloha týdeníku Kostnické Jiskry 22-23/2019 z 14. srpna.

Z podnětu Muzejního spolku pro uchování bratrských památek a tisků začal v roce 1956 v Kralicích nad Oslavou pod vedením Vlasty Fialové (1896-1972) z Moravského muzea archeologický průzkum na místě zvaném Na tvrzi. Vykopávky byly velmi úspěšné, postupně bylo nalezeno přes čtyři tisíce literek a dalších tiskařských potřeb. To byl důkaz, že zde působila tajná bratrská tiskárna. Archeologické nálezy i sbírky Muzejního spolku potřebovaly důstojné místo uložení. Návrh nového Památníku vytvořil přední český architekt Bohuslav Fuchs (1895-1972). Stavba se uskutečnila během let 1967-69 společným úsilím Moravského muzea v Brně, Muzejního spolku, Místního národního výboru a také za pomoci mnoha místních občanů.

Přes těžké politické ovzduší se nová budova dočkala slavnostního otevření 28. září 1969. V horním sále Památníku byla otevřena stálá expozice kralické

minulosti, zvláště jejího nejslavnějšího období - činnosti bratrské tiskárny,

v dolním sále pak výstava J. A. Komenský a tiskárna. Autorkou obou expozic byla Vlasta Fialová, dlouholetá vedoucí zdejších archeologických výzkumů.

Letos jsme si připomínali navíc 110 let od položení základního kamene Pomníku Bibli kralické a jejím tiskařům, 440 let od vydání první dílu Bible kralické a 200 let od první školní budovy v Kralicích.

Den tiskařů před Pomníkem Bible kralické 21. září 2019 zahájil starosta Kralic, ředitel Moravského zemského muzea a zástupci kraje Vysočina. Bohatý program pokračoval v místním kostele vystoupením sboru dětí z místní školy a Chrámového sboru od sv. Martina. Ve třídách mateřské a základní školy Jana Blahoslava se konaly výstavy, v tělocvičně koncert hudební skupiny Listověj a přednášky. Jiří Mitáček, ředitel MZM, mluvil o historii Památníku a výzkumu v Kralicích a Jan Dymáček o historii Jednoty bratrské, promítal se také film z otevření Památníku v roce 1969.

Během dne se průběžně konaly komentované prohlídky památníku, tvrze i kostela. Na tvrzi děti soutěžily v několika disciplínách, soutěž připravila Brněnská tisková misie. A hlavně pan Roman Prokeš ze Studia Bez Kliky na tiskařském lisu na tvrzi předváděl tisk technikou 16. století. Zájemcům na vytištěný list pak vepsal věnování svým kaligrafickým písmem.

Podzimní slunečné počasí akci přálo, přišlo na 500 návštěvníků. Myslím, že Den tiskařů na Kralické tvrzi se letos opravdu vydařil.

text a foto Jan Franců

Tichost

Naše uspěchaná doba, naše multimediální civilizace se utápí v chvatu a rámusu. Tichost se nehodí, tichost se nenosí. Tichý člověk nemá šanci a tichošlápek zasluhuje jen opovržení. A teď je tichost v seznamu ovoce Ducha svatého, který pořídil před staletími apoštol Pavel. Proč? Co znamená tichost v Písmu, proč je pro Pavla tak důležitá, že ji na svůj seznam zařadil? Jako vzdělaný farizej, znalec zákona dobře věděl, že nejtíší ze všech lidí byl Mojžíš (Nu 2,3). Zrovna Mojžíš. Ten Mojžíš, který musel prchnout z vlasti, protože zabil člověka. Ten Mojžíš, který ostře jednal s faraonem, aby propustil jeho lid. Ten Mojžíš, který se vášnivě hádal s Hospodinem, když Bůh chtěl zahladit Izrael pro jeho nevěrnost (Ex 32,11). Ten Mojžíš byl označen za nejtíšího ze všech lidí. Takhle si fakt tichého, natož nejtíšího člověka nepředstavujeme.

On sám Pavel, který ten seznam dal dohromady, taky nebyl žádný tichý človíček. Byl výbušná, charismatická osobnost. Po celé Malé Asii kázal Kristovo evangelium. Kam vkročil, zakládal sbory a staral se o ně. Vášnivě se přel s těmi, kdo si nad evangeliem o spáse pouhou milostí dělali otazník. Dokáže citovat ostrá slova, aby charakterizoval ty, kdo evangeliu škodí. Ústa měl tedy dost proříznutá.

A Ježíš sám? Každému jistě vytane na mysl ona známá scéna „vyhnání penězoměnců z chrámu“ (Jan 2. kap.) Podle evangelisty Jana se Ježíš ohradil vůči veleknězi Kaifášovi: „Řekl-li jsem něco špatně, prokaž, že je to špatně, jestli to bylo správně, proč mě biješ?“ (Jan 18,23) Když šlo o věrnost Bohu, pak slyšíme z jeho úst: „ne má, ale tvá vůle se staň“.

Tichost v Bibli tedy není totožná s tím, co si dnes pod tím slovem představujeme. Ne nadarmo často ČEP užívá místo tichosti slova jako mírnost či trpělivost. Takový člověk mlčí, když má mlčet, ale hovoří tehdy, když má zvednout svůj hlas. Mlčí tam, kde by jeho slova bořila, ale mluví tam, kde jeho slova budují. Jeho slova nepůsobí bolest, která boří, ale mohou způsobit bolest, která buduje. Nestěžuje si nepovolaným lidem, ale za všech okolností děkuje Bohu. Neprojednává s lidmi to, co by měl projednávat s Bohem, neříká lidem to, co by mělo slyšet jen ucho Hospodinovo. Když jde o jeho vlastní osud, zůstává tichý. Taková tichost nebo jinak pokora, to je ono ovoce Ducha svatého, ten dar.

V této souvislosti ještě připomeňme příběh o Eliášovi (1Král 19), kde se píše, že Boží hlas bývá jemný a tichý, doslova těžko slyšitelný. Člověk musí zmlknout, soustředit se, ztišit se, aby mohl Boží hlas zaslechnout.

Tišeji než tiše Důstojně Pokorně Pevně Stojí Stromy, četla jsem kdesi na internetu. Platí to i o lidech, naslouchajících Hlasu. A to platí nejen ve vztahu k Bohu, ale i o vztazích mezi lidmi.

Tak na závěr jeden židovský příběh:

Izák, který už nemohl snášet věčné hádky se svou manželkou, požádal rabího o radu a pomoc. "Jakmile někdo z nás otevře ústa, druhý ho už přeruší. Slovo dá slovo a už se zase hádáme a oba jsme nevrlí a špatně naladěni," stěžoval si muž. "Přitom se přece milujeme, ale tak to dál nejde. Prostě nevím, co mám dělat."

"Musíš se naučit své ženě naslouchat," pravil rabín. "A až si budeš jist, že toto umění ovládáš, zase za mnou přijď."

Po třech měsících se muž opět objevil u rabína a prohlásil, že teď už se naučil slyšet každé slovo, které jeho žena řekne.

"Dobře," usmál se rabín. "Chceš-li žít ve šťastném manželství, musíš se ještě naučit slyšet každé slovo, které neřekne."

Olga Tydlitátová

GAUDETE ET EXSULTATE

Radujte se a jásejte

*Apoštolská exhortace
(Pokračování)*

"Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství."

80. Milosrdenství má dva aspekty:

dát, pomáhat a sloužit druhým a také odpustit a chápat. Matouš to shrnuje ve zlatém pravidle: „Co tedy chcete, aby lidé dělali vám, to všechno i vy dělejte jim“ (Mt 7,12). Katechismus nám připomíná, že tento zákon je třeba aplikovat „v každém případě“ (KKC, 1789), zejména když někdo „někdy musí čelit situacím, v nichž mravní úsudek není tak jistý“ (KKC, 1787).

81. Dát a odpustit je pokusem reprodukovat ve svém životě drobný odlesk dokonalosti Boha, který dává a odpouští překypujícím způsobem. Z tohoto důvodu nenacházíme v Lukášově evangeliu výraz „budte dokonalí“ (Mt 5,48), nýbrž „budte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec! Nesudte, a nebudete souzeni, nezavrhujte a nebudete zavrženi. Odpouštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte, a dostanete“ (Lk 6,36-38). A potom dodává něco, co bychom neměli

přehlédnout: „Jakou mírou měříte, takovou se naměří zas vám“ (Lk 6,38). Míra, kterou používáme při chápání a odpouštění, bude aplikována na odpuštění nám. Míra, kterou aplikujeme při dávání, bude v nebi aplikována na naši odměnu. Nevyplatí se na to zapomenout.

82. Ježíš neříká „blahoslavení ti, kdo plánují pomstu“, nýbrž nazývá blahoslavenými ty, kteří odpouštějí a činí tak sedmdesátkrát“ (Mt 18,22). Je třeba myslet na to, že všichni tvoříme zástup těch, kterým bylo odpuštěno. Na nás všechny bylo shlédnuto božským soucitem. Pokud upřímně přistoupíme k Pánu a zbystříme svůj sluch, pravděpodobně občas zaslechne tuto výčitku: „Neměl ses i ty smilovat nad svým druhem, jako jsem se smiloval já nad tebou?“ (Mt 18,33). Dívat se a jednat milosrdně - to je svatost.

„Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.“

83. Vztahuje se na toho, kdo má prosté, ryzí srdce bez přetvářky, protože srdce, jež umí milovat, nenechá vstoupit do svého života nic, co tuto lásku ohrožuje, oslabuje nebo uvádí do nebezpečí. Srdcem jsou v Bibli naše pravé úmysly, to, co skutečně hledáme a přejeme si, navzdory tomu, co ukazujeme: „Člověk soudí podle zdání. Hospodin vidí do srdce“ (1 Sam 16,7). On se snaží promlouvat k našemu srdci (srov. Oz 2,16) a tam chce vepsat svůj Zákon (srov. Jer 31,33). Nakonec nám chce dát nové srdce (srov. Ez 36,26).

84. „Především střež a chraň své srdce“ (Př 4,23). Nic poskvrněného falší není pro Pána skutečná hodnota. On „utíká před lstí, uniká nerozvážným myšlenkám“ (Mdr 1,5). Otec, který „vidí ve skrytosti“ (Mt 6,6), poznává, co není čisté, tedy to, co není upřímné, ale je pouhou slupkou a zdáním.

85. Je pravda, že není lásky bez skutků, ale toto blahoslavenství nám připomíná, že Pán očekává oddanost vůči bratru plynoucí ze srdce, poněvadž „i kdybych rozdál všechno, co mám, a pro druhého do ohně skočil, ale neměl lásku, nic mi to neprospěje“ (1 Kor 13,3). V Matoušově evangeliu také vidíme, že to, co vychází ze srdce, činí člověka nečistým (srov. Mt 15,18), protože odtud vycházejí vraždy, krádeže, křivá svědectví apod. (srov. Mt 15,16). V úmyslech srdce mají původ touhy a upřímná rozhodnutí, která námi skutečně hýbou.

86. Když srdce miluje Boha a bližního (srov. Mt 22,36-40), a je to jeho pravý úmysl, nikoli prázdná slova, pak je toto srdce čisté a může vidět Boha. Svatý Pavel ve své velepisni na lásku připomíná, že „nyní vidíme jen jako v zrcadle, nejasně“ (1 Kor 13,12), ale v míře, v níž opravdu kraluje láska, budeme schopni uvidět „tvář v tvář“ (tamtéž). Ježíš slibuje, že ti, kdo mají čisté srdce, „budou vidět Boha“. Uchovat srdce čisté ode všeho, co špiní lásku, je svatost.

Vydáno ve Vatikánu 19. března 2018 v šestém roce pontifikátu papeže Františka. *Přeložil Milan Glasser*, redakčně upraveno a kráceno. Exhortace má úvod a 5 kapitol, které jsou rozděleny do 177 číslovaných odstavců, jejichž čísla zachováváme.

Pokračování v příštím čísle

30 LET OD 17. LISTOPADU 1989

Text Naše církve si s vděčností připomíná třicet let od Sametové revoluce. Svědectví, vzpomínky i pozvánky je možné sledovat na pěkných stránkách, které k tomuto výročí církve připravila www.30svobodnychlet.cz. Vybíráme z nich tyto zajímavé příspěvky:

Jednání synodu 17. 11. 1989

Od 16. do 18. listopadu se konal 26. synod Českobratrské církve evangelické v Praze na Vinohradech. 17. listopadu večer probíhalo zasedání podle denního pořádku a byly projednávány jednotlivé body programu. Jednání bylo ale přerušeno příchodem účastníků demonstrace, která byla brutálně rozehnána policií na Národní třídě. Níže si můžete přečíst, jak synod reagoval na tuto zprávu:

V této chvíli přerušil br. prof. Ondra jednání. Oznámil synodu, že ve středu Prahy byl proveden tvrdý zásah policie proti demonstrujícím studentům. Synod schválil návrh, aby jeden přímý účastník promluvil o tom, co se vlastně děje.

Svědectví:

Právě zasáhla policie proti studentům, kteří zorganizovali demonstraci k výročí 17. listopadu. Zástup mladých lidí se vydal z Vyšehradu, kde byla demonstrace povolena, do středu Prahy. Došli k obchodnímu domu Máj, kde byli zastaveni policií. Proto se zastavili, někteří si sedli na zem. Byli tam asi hodinu. Byli vyzváni, aby se rozešli. Nakonec najela vozidla se štíty do demonstrujících studentů a příslušníci SNB nemilosrdně bili mladé demonstranty.

Br. farář Čejka navrhl, aby předseda synodu, syn. senior Dr. Hromádka, zavolal předsedovi vlády Adamcovi, aby bylo okamžitě upuštěno od použití hrubého násilí proti demonstrantům.

Návrh byl přijat.

Synodní senior odešel telefonovat. Synod držel chvíli ticha, modliteb, zpěvů a čtení z Písma. Asi po půl hodině se syn. senior vrátil. Nepodařilo se mu spojit

s panem Adamcem. Spojit se s ministrem vnitra se také nepodařilo. Čekal 18 minut. Nakonec byl spojen s oddělením VB - Bartolomějská. Hovořil s někým v hodnosti podplukovníka. Ten oznámil, že v místech, kde policie zasáhla, nebyla demonstrace povolena. Synodní senior se ptal, zda zásah byl přiměřený. Odpovědí mu bylo, že jejich zásahy jsou vždycky přiměřené.

Synodní senior navrhuje, aby přímí účastníci demonstrace do zítřejšího rána sepsali svá svědectví. (*autentická svědectví v pravém panelu*)

Br. farář Gruber navrhuje, aby se poslal ihned telegram předsedovi vlády.

Přijatý text telegramu:

Vážený pane předsedo vlády, z pověření synodu ČCE, který v těchto chvílích zasedá, Vás naléhavě žádám, abyste použil svého vlivu k pokojnému, nenásilnému vyřešení situace v Praze a prosím Vás, aby byli propuštěni všichni, kteří byli zadrženi.

Na návrh br. far. Petra Čapka bylo zasedání ukončeno modlitbou Páně.

zdroj: Český bratr 3/1990

Poselství 26. synodu Českobratrské církve evangelické

„Připravte cestu Páně, vyrovnejte jeho stezky!“ Tak volal Jan Křtitel na přelomu dějin, před příchodem Ježíše Krista, protože poznal tíhu Božího soudu. Hřích nazval hříchem a vinu vinou. Lidé se ho ptali: „Co máme činit?“

I my žijeme v převratné době. Jsme součástí společnosti, která je nemocná a potřebuje nápravu, potřebuje vyjít na nové cesty. Slova, pravdivé kritiky, podobně jako volání Jana Křtitele, otvírají naději na překonání mnoha věcí, které nás tíží. A přece nemůžeme zůstat jen u soudu.

Uvědomujeme si svou odpovědnost a ptáme se: Co dělat? Co máme dělat my křesťané? Máme dělat dílo Boží: Máme věřit v Krista a ukazovat k němu; to je skutek, který žádá Bůh (Jan 6,28n). Kristus je „ten, který přijítí má“. Jeho evangelium je odpovědí na hřích a bolesti tohoto světa. Bůh přijímá hříšného člověka a nabízí nový život všem. Přichází v Ježíši Kristu, který se zastával chudých, pomáhal nemocným, osamoceným a nešťastným. Ujímal se jich a otvíral jim možnost nového života. Ve své lásce šel až na smrt. U jeho stolu se scházejí ti, kteří dříve stáli na protichůdných frontách. Toto je evangelium o Boží milosti a tuto dobrou zprávu jsme dlužni dnešnímu světu.

Obracíme se především na Vás, bratři a sestry v našich sborech. Vyznáváme, že jsme se od tohoto evangelia vzdálili. Mnohdy jsme se styděli vyznat svou víru a pod tlakem strachu jsme se nezastávali postižených. Jsme však vděční

za to, že evangelium přesto zaznívalo a vytvářelo v našich sborech společenství služby.

Byli i takoví, kteří nemlčeli. Svědomí jim nedovolilo, aby kvůli vytyčené životní dráze zapřeli Krista. Věrnost Kristu není marná a nese nečekané ovoce. - Nežijeme však z vlastní věrnosti, ale z věrnosti Kristovy a z jeho evangelia. Stůl Páně je nám darem, radostí a příležitostí k odpuštění. Smíme odložit vzájemné spory a usilovat o to, aby naše vztahy potvrzovaly naše svědectví. Z tohoto zázemí smíme přistupovat i k problémům veřejného života jako ti, kdo přinášejí odpuštění, protože sami z odpuštění žijí; jako ti, kdo odhalují nepravosti, ale přijímají hříšníky, mezi něž počítají především sebe. - Uvažujme nad Písmem, jak vyjádřit evangelium v jeho plnosti, aby naše svědectví bylo přesvědčivé. Nezapomínejme na službu nemocným, osamoceným, trpícím, vězněným a bezradným. Rozvinutí služby, včetně založení diakonie, bude však znamenat velké nároky nejen na naše hospodaření. Neváhejme tato břemena nést. Nový životní styl v odvaze k oběti a službě i dobrovolném sebeomezení přináší přece radost, zbohacuje naše životy a přispívá k ozdravení prostředí zpusťšeného naším sobectvím. Nezapomínejme na ty ve světě, kteří trpí skutečným hladem. Je to dnes většina lidstva i většina křesťanů. Nebudeme-li citlivě vnímat nouzi světa, nebudeme schopni pravdivě řešit ani své vlastní problémy.

připravila Jana Hofmanová

Celá církev slaví společně

Z pověření ústředí ČCE připravil náměstek synodního seniora Pavel Pokorný návrh služeb Božích pro sbory k letošní neděli 17. listopadu. Otiskujeme průvodní dopis, jímž svůj návrh doprovodil.

Milé sestry, milí bratři,

události z listopadu a prosince 1989 byly v dějinách naší země přelomové. Vracíme se k nim s vděčností i s otázkami. Hledáme souvislosti a tušíme, že nám mohou pomoci lépe porozumět našemu dnešku. Povzbuzujeme vás k setkáním, osobním vzpomínkám a rozhovorům, zvláště mezigeneračním, v rodinách, ve sboru, mezi sousedy a přáteli. Letošní jubilejní 17. listopad vychází na neděli, a je tak zvláštní příležitostí k takovýmto setkáním.

Naše církev se k době totality vyjádřila ústy svého synodu v roce 1990 kajícím: „Jen v hlubokém zpytování svých provinění a dluhů pod Kristovým křížem a přijetím drahé milosti můžeme najít k sobě cestu a setkat se s ostatními lidmi v naší zemi.“ Symbolicky proběhly nové volby poslanců na konventy a na synod. V roce 2006 byla synodem ustavena komise pro cestu

církve 1945 - 1989, která vydala celou řadu dokumentů a historických studií. Nicméně nás důkladná reflexe ještě čeká. Je otázkou, zda tlak či pouhé přání ze strany totalitní moci nedeformoval naše zvěstování. Jak jsme evangelium interpretovali? Jaké motivy, jaké momenty víry jsme rozvíjeli? A jaké naopak nechávali stranou nebo zamlčovali? A jako i docela současnou si můžeme položit otázku: vyhýbáme-li se nároku Kristovy pravdy, jak můžeme zakusit skutečnou svobodu a radost z evangelia? A jestliže se vzdáme svobody z evangelia, co vlastně můžeme našim bližním, společnosti a světu dát?

Naše církve své členy a jejich činy za totality nesoudí. To však neznamená, že by nám různé a odlišné postoje z té doby měly být lhostejné. Neboť některé postoje přímo poškozovaly bližní a byly rouháním vůči Bohu, jiné pomáhaly, povzbuzovaly k pravdě a spravedlnosti a byly dobrým svědectvím. Vzhledem k naší dnešní a budoucí cestě je užitečné umět tyto rozdíly a jejich dopad na lidskou duši a na život církevního společenství vidět, popsat a uznat. Církve více než jiná společenství žije z tradice. Co předáváme další generaci - svým mluvením i svým mlčením - ze zkušenosti totality?

Namísto toho, abychom se sešli při celocírkevním shromáždění, zveme vás u příležitosti 30. výročí 17. listopadu k setkáním ve vašich sborech. Můžeme přitom být symbolicky propojeni jedním duchem, případně jedním slovem. Předkládáme vám návrh bohoslužeb s vysluhováním večere Páně jako podnět, s nímž můžete volně nakládat, vzít jej, jak je, upravovat jej, nechat se jím inspirovat či ho odložit. Při jeho přípravě mi byli svými myšlenkami, komentáři a korekturami nápomocni Pavel Kalus, Zdeněk Šorm, Zvonimír Šorm a Tomáš Trusina. Děkuji jim.

S přáním požehnané neděle

Pavel Pokorný (za synodní radu)

ŽILI MEZI NÁMI

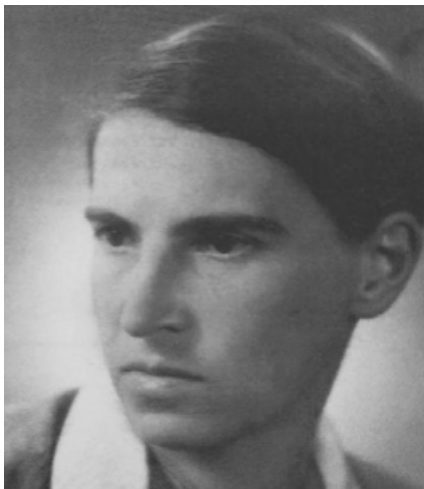
Božena Komárková čestnou občankou města Tišnova

V letošním roce si připomínáme třicetileté výročí Sametové revoluce, znovunabytí svobody. Jsem nesmírně rád, že si město Tišnov tento okamžik mimo jiné připomnělo udělením čestného občanství své rodačce, paní Boženě Komárkové.

Ve svém článku vás nechci zatěžovat suchopárnými daty ze života Boženy Komárkové. Chci se spíše věnovat tomu, proč jsem ji na udělení čestného občanství navrhl a čeho si na ní vážím.

Na prvním místě stojí odvaha. Božena Komárková se postavila dvěma totalitním režimům. Jako členku odbojové skupiny Obrana národa ji 10. ledna

1940 zatklo Gestapo. V den pohřbu zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha ji nacisté v Berlíně odsoudili za velezradu a sabotáže k dvanácti letům vězení a deseti letům ztráty občanských práv. Nutno dodat, že Božena Komárková neházela bomby, podílela se na intelektuální složce odboje. Její odbojová činnost proto možná působí nevinně; spočívala v pořádání přednášek a seminářů.

Obdobně nevinně vystupovala i vůči komunistickému režimu. V prosinci 1976 jako jedna z prvních podepsala *Chartu 77*. I v tomto případě přišla razantní odpověď.

Státní orgány zahájily trestní stíhání pro podezření ze spáchání trestného činu podvracení republiky a provedly u ní domovní prohlídku. K odsouzení nakonec nedošlo. V roce 1982 paní Komárková na sebe znovu krátce upozornila Státní bezpečnost, když od Basilejské univerzity obdržela čestný doktorát teologie za prosazování lidských práv v teorii i v životě. Do roku 1983 poskytovala svůj byt pro schůzky diskusního spolku brněnských disidentů, tzv. M-klubu. Jenom pro připomenutí, tehdy jí bylo již osmdesát let.

Na Boženě Komárkové si dále cením jejího hlubokého filosofického zájmu o problematiku lidských práv. Kolik jinak známe (českých) filosofek? Impulsem pro její zájem o lidská práva se stala rychlá porážka Francie v roce 1940, která jí zasáhla o to více, že tou dobou již byla v nacistickém vězení. Výsledky svého zájmu o lidská práva promítla do habilitační práce publikované pod názvem *Původ a význam lidských práv*.

V neposlední řadě si paní Komárkové vážím pro její činnost v Českobratrské církvi evangelické. Božena Komárková nebyla rozená protestantka, narodila se do katolické rodiny. Z katolické církve po pádu monarchie ve věku 15 let (!) demonstrativně vystoupila. Po účasti na letní konferenci YMCA pořádané v Tišnově v roce 1928 vstoupila do Českobratrské církve evangelické. V padesátých letech působila v rámci tzv. *Nové orientace*, neformálního teologického proudu, jehož stoupenci se snažili mimo jiné aktivně zaujímat kritické postoje vůči společenským poměrům v tehdejším Československu. V rámci Českobratrské církve evangelické rozvíjela i svou opoziční činnost, což mimo jiné dokládá, že jí *Chartu 77* k podpisu přinesl evangelický farář Miloš Rejchrt.

David Vávra

Výstavy obrazů v Brně I

V **Červeném kostele** se připravuje výstava *KYTICE* Zdeňka Tupého.

Zahájení 24. listopadu 2019 v 11:30. Ukončení výstavy 2. ledna 2020. Vstup volný.

Před bohoslužbami a po nich každou neděli a svátek 9:30 – 12:00, od 24.11. do 21.12. 2019 v týdnu 11:00 – 17:00. Jindy dle domluvy.

Zveme vás rovněž na výstavu paličkovaných krajek Jarmily Tiokové v **sále Václava Pokorného** (sborový dům ČCE Brno I - Opletalova ul. č. 6).

Zahájení bude v rámci programu „Kavárničky“ dne 4. 12. 2019 v 15:00. Beseda s autorkou bude zahájena v 15:30.

Obrázky J. Tiokové budou po domluvě k vidění v následujících dnech v době provozu sborového domu do 2. 1. 2020.

Autorka Jarmila Tioková poskytla redakci Setkávání text, který zveřejňujeme:

Paličkované obrazy Jarmily Tiokové jsou projevem výtvarné snahy, která staví tuto starou lidovou techniku, nám na Moravě blízkou, po bok ostatního výtvarného umění. Že se tak stává v dnešní době, je charakteristické. Touto technikou lze zobrazit skrytý pohyb, půvab, povahy, umožňuje to odstín ploch, vykroužkovaných obrysů.

K této tvorbě jsem se dostala řízením Božím. Mám technické vzdělání. V mládí jsem se tím živila.

Po onkologickém onemocnění, kdy jsem prosila o rok života, dostala jsem mnohem víc a hledala novou náplň života. Vzdělala jsem se v paličkování a volný čas naplnila touto prací.

Po revoluci vzniklo sdružení křesťanů v Sursum corda. Jejími členy byli spisovatelé, hudebníci, herci, kritici a výtvarníci.

I já s manželem jsme se stali její součástí. Pořádali jsme setkání s literární a hudební tvorbou, spojená s výstavami.

Vystavovali jsme v Brně, Slavkově, Praze, Třebíči, Ivančicích, Novém Městě na Moravě, Hodoníně a na dalších místech.

Samostatně jsem vystavovala na onkologii, v nemocnicích mimo Brno, v domově důchodců a jinde v republice.

Odpoledne křesťanské služby ve sboru Brno I

Srdečně zveme všechny zájemce na odpoledne křesťanské služby, které se bude konat ve sborovém sále na Opletalově ulici v neděli dne 24. listopadu ve 14:00. Po úvodní pobožnosti promluví bratr farář Ondřej Macek o své práci ve sboru v Nosislavi.

Hudební nešpory v Červeném kostele

se připravují na neděli 3. listopadu v 19:30. Program hudební části: Brněnské jazzové legendy. Biblické zamyšlení: Štěpán Hájek. Veškerý výtěžek bude věnován občanskému sdružení Naděje, Brno.

Přijměte pozvání.

Kavárnička Brno I

- 6.11. Jan Franců: promítání fotografií z cest
- 13.11. Vystoupení studentů konzervatoře
- 20.11. Věra Bednářová: Horňácko - kousek historie
- 27.11. Helena Pacasová: promítání snímků z Tuniska

DÍKY A PROSBY

Hospodine Pane náš, přicházíme, abychom ti vzdali chválu a díky za všechno tvé dobrodiní a podporu, kterou jsi nás v minulých dnech provázel. Děkujeme za vyslyšené modlitby, děkujeme za pomoc a pochopení našich bližních, děkujeme za práci, v které jsme mohli pokračovat, i za školu, kde smíme studovat. Děkujeme za pokrm, domov, rodinu, církev a hudbu, která nás naladila na strunu vděčnosti.

Vyznáváme, že mnohé naše činy nebyly moudré a slova laskavá. Nesplnili jsme, co jsme slíbili, občas jsme i lhali a podváděli, leccos nás mrzí a budeme to muset složitě napravovat. A to víc si vážíme, že k tobě můžeme přijít, i když jsme to všechno ještě nedali do pořádku a za mnohé se stydíme. Díky Pane, že nás přijímáš hříšné, chybní a zklamané. Naše víra je slabá, láska liknavá a naděje nejistá. A přece se na nás usmíváš a neskrýváš před námi svou tvář. Chceš nám dnes opět domluvit, povzbudit nás a odpustit nám, co jsme pokazili. A tak se těšíme, že díky Tvému odpuštění a požehnání odtud odejdeme silnější a šťastnější, než jsme přišli. Amen.

Vstupní modlitba, která zazněla ve sboru Brno I v neděli 15. září 2019

Brno I

Říjnové staršovstvo v Brně I na své pravidelné schůzi projednávalo organizační záležitosti související s připravovaným sborovým programem, s nutnými stavebními a hospodářskými záležitostmi a s personální agendou. Vyjádřili jsme vděčnost za dobře prožitý čas s přáteli z basilejského sboru a při ekumenické bohoslužbě. V říjnu a listopadu se v našem sboru budou mimo jiné konat hudební nešpory, Díkčinění s dobročinnou sbírkou ve formě jarmarku a odpoledne křesťanské služby, kde bude hostem bratr farář Ondřej Macek. Staršovstvo také připravilo potřebná vyjádření pro letošní konvent. Sestra farářka požádala o krátkodobé studijní volno, které všem kazatelům umožňuje řád pro kazatele. Staršovstvo souhlasilo s tím, že skautský oddíl bude poskytovat přízemí fary na Pellicově na víkendy skupinám, které mají zájem o krátkodobé ubytování.

Jana Hofmanová

Brno II

Staršovstvo si připomnělo úkoly z minulé porady. Z velkých jarních akcí se vedle vícedenní návštěvy z partnerského sboru v Apeldoornu rozhodlo pro spolupořádání seniorátní neděle.

Staršovstvo zvažilo možnosti hledání nové pastorační pracovnice po sestře M. Hauserové, která svou službu ve sboru letos ukončí. Staršovstvo se dohodlo na technickém zajištění konventu a otevřelo otázku vhodných kandidátů pro volbu nového konseniora. Seznámilo se s průběhem zvláštních sborových akcí (návštěvy z partnerských sborů v Bratislavě (2. - 3. 11.) a Vídni (10. 11.), sborové brigády a seniorátní vzdělávání konané v našem sboru). Rozhodlo se jednat o podpoře vydání publikace Blažkovský deník se staršovstvem prvního brněnského sboru.

Martin Horák

Brno-Židenice

Staršovstvo se ke své schůzi sešlo 7. října. Zabývalo se připravovaným programem ve sboru a v seniorátu. Vzalo na vědomí, že ústřední shromáždění JJ schválilo naši žádost o půjčku na opravu střechy fary. Ke statickému zajištění kostela je hotová projektová dokumentace pro stavební povolení a provedení stavby, v současné době jsou zajišťována vyjádření správců sítí. Nájemní byt na faře je od září obsazen pěti studentkami, pokračuje i smlouva na pronájem kanceláří Diakonii - středisku celostátních programů a služeb. Do zimy se snad podaří dokončit parkovací stání před farou a vyměnit plynový kotel ve farářském bytě.

Radka Včelná

Brno I

Po - Pá 9-12, St 15-17

Pondělí:

18:30 staršovstvo 11.11.

Úterý:

16:30 dětský klub Ovečky
16:30 biblic. hod. pro děti
19:00 modlitební setkání
19:00 příprava NŠ

Středa:

13:00 Diakonie 13.,27.11.
15:00 kavárnička
16:00 konfirmandi
18:00 kurs Alfa
18:00 mládež

Čtvrtek:

9:30 klub otevřených
dveří 7., 14.11.
17:00 biblická hodina
19:00 sbor Kůrovec

Pátek:

18:30 Cantate Domino

Neděle:

10:00 nedělní škola
pro děti

Brno II

Po - Pá 8:30-11:30

Pondělí:

18:30 staršovstvo 11.11.

Úterý:

8:30 Dvojka - dětský klub
16:00 děti Třnov 12., 26.11.
17:00 zpěv
17:30 biblic. h. Třnov 12., 26.11.
19:00 střední generace 5., 19.11.

Středa:

8:30 Dvojka - dětský klub
13:00 Diakonie 6., 20.11.
18:00 biblická hodina
19:00 stř. generace 13., 27.11.

Čtvrtek:

9:30 Křesť. služba - NN 28.11.
9:30 Matejský klub 14, 28.11.
14:30 odpolední káva 7., 21.11.
16:00 mladší děti
16:00 starší děti
17:30 mládež

Pátek:

8:30 Dvojka - dětský klub

Sobota:

9:30 DD Kociánka 9., 23.11.

Neděle:

9:00 nedělní škola
10:00 setkání v Blah. domě

Brno-Husovice

Čtvrtek:

17:30 mládež
19:00 biblická hodina
20:00 staršovstvo 14.11.

Pátek:

16:00 děti

Neděle:

9:00 nedělní škola
18:00 Desert 10.11.

Brno-Židenice

Pondělí:

18:00 děti Blansko
19:00 biblic. hodina
Blansko

obojí 11., 25.11.

18:30 staršovstvo 4.11.
19:00 učitelé NŠ 18.11.

Úterý:

17:00 konfirmandi
19:00 DŽES 5.11.
19:00 Modlitba se zpěvy
z Talže 12.11.
19:00 modlitební setkání
26.11.

Středa:

16:00 děti
17:00 mládež
19:00 biblická hodina

Pátek

19:30 střední generace
15.11.

Neděle:

9:10 nedělní škola
10:00 setkání u kávy a čaje
18:18 zkouška pěveckého
sboru ChrapoT

Brno I**Brno II****Brno-Husovice****Brno-Židenice****3.11. 20. neděle po sv. Trojici**

BK Jana Hofmanová,
Děkání, VP
ČK Jana Hofmanová,
Děkání, VP
ČK 19:30 Štěpán Hájek,
nešpory

BD Eva Kolesárová
Tiš Saša Jacobea

Hu Štěpán Hájek,
rodinné
ČK Štěpán Hájek,
nešpory

Ži Radka Včelná, VP
BI Radka Včelná, VP

10.11. 21. neděle po sv. Trojici

BK Jaroslav Vítek
ČK Jaroslav Vítek
Rch Jaroslav Vítek

BD Wilfried Fussenegger,
VP
Tiš Iva Květonová

Hu Štěpán Hájek

Ži Radka Včelná

17.11. předposlední v církevním roce

BK Jiří Gruber
ČK Jiří Gruber

BD Saša Jacobea
Tiš Martin Horák, VP

Hu Štěpán Hájek

Ži Radka Včelná
BI Radka Včelná

24.11. poslední v církevním roce

BK Jana Hofmanová
ČK Jana Hofmanová
Rch Jana Hofmanová

BD Martin Horák
Tiš Martin Horák

Hu Štěpán Hájek

Ži Radka Včelná

1.12. 1. neděle adventní

BK Jana Hofmanová
ČK Jana Hofmanová
ČK 19:30 Jiří Gruber
nešpory

BD Saša Jacobea, VP
Tiš Martin Horák, VP

Hu Štěpán Hájek,
rodinné, VP
ČK Jiří Gruber
nešpory

Ži Radka Včelná, VP
BI Radka Včelná, VP

BK: Bedlémský kostel v 8:30
ČK: Cervený kostel v 10:00
Opl: sál Opletalova 6
Rch: Rychmanov v 14:00

BD: Blahoslavův dům v 9:00
Tiš: Tišnov v 10:30

Hu: Netušilova 26 v 9:00

Ži: Židenice v 9:00
BI: Blansko v 14:00

EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I

Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)

Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453

email: ccebrno1@atlas.cz,

<http://www.cervenykostel.cz>

kazatelé: Jiří Gruber a Jana Hofmanová, faráři

seniorátní kazatelé: Iva Květonová, Jiří Šimsa a Jaroslav Vítek

kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Matoulková a Helena Pacasová

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II

Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469

email: brno-ii@evangnet.cz,

<http://brno-ii.evangnet.cz>

kazatelé: Martin Horák a Alexandra Jacobea, faráři

kurátor: Jaroslav Kučera, past. pracovnice: Milena Hauserová

Farní sbor ČCE v Brně-Husovících

Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420

email: husovice@evangnet.cz,

<http://www.ccehusovice.cz>

kazatel: Štěpán Hájek, farář

kurátor: Vladimír Zikmund

Farní sbor ČCE v Brně-Židenicích

Kostel Jílkova 74, fara Konečného 6, tel: 732 819 626

email: zidenice@evagent.cz,

<http://zidenice.evangnet.cz>

kazatelka: Radmila Včelná, farářka

kurátor: Miroslav Maňák

Diakonie ČCE - středisko v Brně

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401

email: brno@diakoniecce.cz

<http://brno.diakonie.cz>

ředitel: Lenka Svobodová

EVANGELICKÁ
AKADEMIE
BRNO

Evangelická akademie,

Vyšší odborná škola sociálně právní

Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz

Střední zdravotní škola Evangelické akademie

Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,

<http://www.eabrno.cz>

ředitelka: Renata Michálková

kaplanka: Marta Židková

Filipka: Škola příběhem - církevní základní škola

Filipinského 1, 615 00 Brno-Židenice, tel: 724 955 544

email: skolafilipka@gmail.com

<https://skolafilipka.cz>

ředitelka: Ruth Konvalinková

Setkávání - brněnský evangelický měsíčník. Ročník 2019 (XXI). Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Martin Horák. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 15 Kč. Roční předplatné 150 Kč, sponzorské 200 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6.